

arbejde, men hvilken pris man rent faktisk skal betale for det pågældende arbejde, og derfor tror jeg, at den model, der her bliver lagt op til, langt, langt bedre vil tilgodesee de behov, end vi har set tidligere.

At den nye model i modsætning til den tidligere tilskudskonstruktion og også set i forhold til en fradragsordning desuden vil betyde, at vi kommer af med en række administrative ulemper og får et system, som rent faktisk letter de administrative byrder til gavn for både virksomhederne, forbrugerne og det offentlige, gør kun det hele bedre. At det samtidig betyder, at såvel små som store virksomheder får meget nemt ved at tilpasse sig et sådant system, gør det rigtig godt.

Tilsvarende kan jeg kun udtrykke tilfredshed med, at forslaget lægger op til ordnede forhold for de ansatte. De virksomheder, som kommer ind under hjemmeserviceordningen, skal følge bestemmelserne i de relevante overenskomster, og dette krav må siges at være rimeligt – ikke blot for de ansattes skyld, men også fordi vi giver offentlige midler ud på dette område. Ligeledes må det være rimeligt, at vi undgår at skabe konkurrenceforvridning ved at give arbejdsgiverne mulighed for at anvende ordningen til en forringelse af medarbejdernes ansættelsesvilkår.

Det sidste punkt, jeg godt vil tage fat i, er spørgsmålet om kravet til hjemmeservicevirksomhederne om at sætte nogle miljømål. Netop på et område som dette tror jeg, det er meget væsentligt, at vi er opmærksomme på miljøspørgsmålet. Dels bør de ansatte i hjemmeservicebranchen ikke udsættes for den belastning, det vil være at arbejde med farlige stoffer i mange timer dagligt, men også det omgivende miljø vil blive hjulpet og gavnet. Jeg er helt sikker på, at den enkelte forbruger, som ønsker at gøre brug af en hjemmeserviceordning, vil betragte det som en stor hjælp at kunne få vejledning i, hvordan man køber mest miljørigtigt ind, når det gælder rengøringsmidler, for det er faktisk ikke nogen let sag i dag, når man står og skuer hen over tilbudene på hylderne i butikkerne. Dertil kommer det positive, at man i højere grad end hidtil får bragt det grønne element ind i de uddannelser, som er rettet mod hjemmeservice.

Sammenfattende vil jeg godt sige, at med de elementer, jeg har draget frem, er vi i Socialdemokratiet meget positive over for det fremsatte forslag, som det nok også er fremgået af mit indlæg. Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi

har svært ved at se, at der overhovedet skulle være elementer i dette forslag, som kan virke anstødelige for partierne her i Folketinget. Vi har svært ved at forestille os, at vi ikke skulle være enige i behovet for og nødvendigheden af at få ordnede forhold, ligesom vi har svært ved at se, at der ikke også skulle være bred enighed om at finde en konstruktion, som giver en lettelser af de administrative byrder, men samtidig tilgodeser såvel de små som de store virksomheder, der ønsker at gå ind i hjemmeservicebranchen.

Alt i alt: Vi er meget positive fra Socialdemokratiets side, og vi håber, dette forslag kan blive færdigbehandlet meget hurtigt, så vi kan give både de ansatte og dem, der ønsker at starte hjemmeservicevirksomheder, et signal om, hvor de står, inden sommerferien – så de ved, om de er købt eller solgt. Men vi ønsker ikke fra Socialdemokratiets side at sende en hilsen om, at de skal være solgt, vi ser gerne en permanent hjemmeserviceordning.

Pia Larsen (V):

Hjemmeserviceforsøgsordningen er på det seneste blevet endnu et eksempel på, at fagbevægelsen misforstår sin egentlige opgave og endda evner at få en såkaldt borgerlig minister til at hoppe på hovedet ned i suppedasen, som vi ser det ved fremsættelsen af dette lovforslag.

Ved deres ansættelse har medarbejderne i hjemmeservicefirmaerne accepteret nogle arbejds- og lønvilkår, de selv opfatter som rimelige. At det rent faktisk forholder sig sådan, fremgår bl.a. af dagspressen. De ansatte i hjemmeservicevirksomhederne har ikke behov for, at hverken Kvindeligt Arbejderforbund eller venstre side af Folketingssalen – der vist endda efterhånden strækker sig hen over den politiske midte – skal være barnepege for dem.

Når erhvervsministeren fremsætter et lovforslag, der reelt medfører overenskomsttvang, må Venstre sige klart fra. Venstre har altid ønsket og ønsker fortsat, at arbejdsmarkedets parter selv løser overenskomstspørgsmål uden indblanding fra Folketinget, og at der i dette tilfælde er tale om en statsstøttet ordning, ændrer ikke Venstres holdning til det spørgsmål. Det hjælper ikke, at regeringen prøver at pakke kendsgerningerne ind i letspiselige vendinger som »god skik« eller »ordnede forhold«, for i virkelighedens verden er der ingen forskel på, om man er med i en overenskomst eller blot er tvunget til at følge den.